

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. An Abraham sine mendacio; potuerit Sara[m] suam sorore[m]
nominare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

fagio, illud etiam, fecuturis sæculis, inter magnas sæpe procel-
las, tuendum.

III.

Sed & illud est, clarissimum exemplum, quod, in Ægypto,
circa Abraham, euenit. Fame is patriam deserere est coactus;
& si illius consilia, ex humano metu profecta, diuina auxilia
desituissent, utique etiam vxorem deserere coactus esset. Ve-
rùm adfuit Saræ Deus, & Pharaonem acerbè flagellauit, ne
sanctissimum coniugium vel inscius contaminaret. Inuat ipsa
sacra verba audire. *Facta est autem fames in terra, descenditq;
Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi: prauauerat enim fa-
mes in terra. Cumq; prope esset, ut ingrederetur in Ægyptum, dixit
Sarai uxori suæ: Noui, quod pulchra sis mulier: & quod, cum vi-
derint te Ægyptij, dicturi sunt, vxor ipsius est: & interficient me, &
te reseruabunt. Dic ergo, obsecro te, quod soror mea sis: ut bene sit
mibi, propter te, & uiuat anima mea, ob gratiam tui. Cùm itaque
ingressus esset Abram Ægyptum, viderunt Ægyptij mulierem, quod
esset pulchra nimis. Et nuncianerunt principes Pharaoni, & lauda-
uerunt eam, apud illum: & sublata est mulier in domum Pharaonis.
Abram verò bene usi sunt, propter illam: fueruntq; ei, oves & boves,
& asini & serui, & famula, & asina, & cameli. Flagellauit autem
Dominus Pharaonem plagis maximis, & domum eius, propter Sarai
vxorem Abram. Vocauitq; Pharao Abram, & dixit ei: Quidnam
est hoc, quod fecisti mihi? quare non indicasti, quod vxor tua es?
Quam ob causam dixisti esse sororem tuam, ut tollerem eam mihi
vxorem? Nunc igitur ecce coniux tua, accipe eam & vade. Pre-
cepitq; Pharao super Abram viris: & deduxerunt eum, & vxor-
em illius, & omnia, quæ habebat. Hæc est historia. In qua diui-
ni consilij series, à fame incipit, quæ Abrahamum, ex Chana-
næa, coëgit in Ægyptum, ob exundationem oblationemque
Nili, natura sua, fertilem, atque ad lasciuam Ægyptiorum ju-
uentutem descendere. Deinde, quia periculum nunquam sine pe-
riculo pellitur, cauit vitæ suæ Abram, quod cauere poterat & de-
bebat. Quare cùm certò occisus esset, si se Sarai maritum affir-
masset, nomen mariti voluit dissimulari.*

Gen. 12. 10.

IV.

S. Ambros.
l. 1. de Abram.
c. 2.

Ac licet D. Ambrosius scribat: *Sara, ut tueretur maritum,
mentita est germanitatem, tamen re ipsa, nec Sara, nec Abram
mentus*

mentitus est, erat enim verè soror, more gentis illius, quæ nepotes sorores, nepotes fratres vocabat, vnde & alio loco ait: *Alias autem & verè soror mea est, filia patris mei, & non filia matris mea, & duxi eam in uxorem*; siquidem, vt tradit S. Chrysostomus, omnes, in familia Thare, ipsum Thare patrem nominabant, non secus ac si omnes inter se fratres & sorores fuissent; præcipuè quando, mortuo Aran, patre Saræ & Lot, Thare, non solùm aui, sed patris quoque loco habuerunt, quem admodum & nos auos nostros, *magnos patres* solemus appellare. Cùm ergo dixit Abram, Saram esse Sororem suam, non est mentitus, intellexit enim, Saram esse ex eodem magno patre, seu auo Thare,, licet, per aliam matrem descenderet, adeò vt Thare duas habuerit vxores, è quarum vna natus sit Abram, ex altera Aran, qui genuit Saram & Lot. Etsi enim nunc, legepositiua, illicitum est coniugium in secundo gradu collateralium, vt inter patruum & neptem hîc fuit, tamen olim non fuit illicitum, neque lege naturæ vetitum; sed, ob homines, per totum terrarum orbem, propagandos, vsitatum. Alia res est de primo, seu rectæ, seu lateralis lineæ, gradu consanguinitatis, vt inter verè fratrem & sororem, ex eodem patre aut matre natos: in quo gradu iure naturæ illicitum irritumque est, matrimonium. Vnde non est credibile, Saram propriè fuisse Abræ sororem.

Gen. 20. 12.

S. Augustin.
lib. 22. contr.
Faustum c. 35.

At videtur Abram vxorem suam adulterandi periculo exposuisse, atq; ita in lenocinij suspiciõnẽ vocari posse? Nequaquam. Duo enim hîc spectari possunt, primum est, iussisse eum, vt Sara taceret, quòd esset vxor, ne ob eam, occideretur. Hoc vtique rectè cauit. Alterum, cauere non poterat, ne scilicet vxor, ab incontinentibus Ægyptijs violaretur; istud igitur periculum Deo; magnâ fiduciâ commendauit. Nouerat quippe, se in hoc tanto discrimine articuloque necessitatis, Deo curæ esse. Quare voluit & hîc pater fidei, contra spem, in spem credere. Aiunt nonnulli, Abramum, Dei instinctu, hæc dixisse & fecisse. Quod vel euentus probauit. *Flagellauit enim Dominus Pharaonem*, ob Saram, quæ inuita rapta fuit, non ob adulterium, cùm nesciret esse Abrahæ coniugem, immo cùm eam ne

V.

Ita S. August.
lib. cit. c. 33.

Vu 3

attigerit